

[Formanden]

tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Skærpet indsats mod voldskriminaliteten m.v.). (Lovforslag nr. L 35).

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 1, § 3, således ændret, og § 4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 208:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Periodisk syn af almindelige personbiler).

Af trafikministeren (Trøjborg).

(Fremsat 23/2 94. Første behandling 3/3 94. Betænkning 26/4 94).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

*Forhandling***Erling Christensen (S):**

Jeg vil blot sige, at der til lovforslag nr. L 208 endnu ligger et ubesvaret spørgsmål i udvalget. Jeg er oplyst om, at det vil give anledning til et lille ændringsforslag fra ministeren, og derfor beder jeg om, at lovforslaget går tilbage til udvalget efter denne andenbehandling.

H.P. Clausen (KF):

Det Konservative Folkeparti har i betænkningen skrevet, at vi vil redegøre for vort synspunkt her ved anden behandling, og det er derfor, jeg har taget ordet.

Jeg understregede ved førstebehandlingen af dette lovforslag, at vi var imod den udformning, som regeringen har givet den danske udmøntning af EU-direktivet/EF-direktivet.

Vi har gennem årene arbejdet for en autorisationsmodel, og vi mener stadig, at det ville være og er den rigtige måde at tilrettelægge den ordning på, som skal tilrettelægges på dette område med de periodiske syn.

Jeg skal derfor meddele, at vi vil stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ny affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje.

Af trafikministeren (Trøjborg).

(Fremsat 10/2 94. Første behandling 24/2 94. Betænkning 21/4 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

*Forhandling***Ikast (KF):**

Inden vi nu går til afstemning om dette lov-

[Ikast]

forslag, vil jeg gerne gøre den øvrige del af Folketingets medlemmer, som ikke sidder i Trafikudvalget, opmærksom på, at det vel er det lovforslag, vi har behandlet i Trafikudvalget, hvor der har været den største modstand fra erhvervslivet. Jeg har aldrig oplevet, at så mange fra erhvervslivets side er gået imod et lovforslag som imod dette her.

Vi mener fra konservativ side, at man nu åbner muligheden for, at kommunerne og amterne kan udvide deres vognmandsforretninger og deres entreprenøraftdelinger, således at de kan udkonkurrere samtlige vognmænd og entreprenører i dette land.

Jeg vil gerne sige, at vi stemmer imod, men ikke nok med det. Det er et af de lovforslag, vi vil være med til at fjerne, når flertallet i dette høje Ting skifter.

Sonja Mikkelsen (S):

Det er efterhånden blevet en stående bemærkning i betænkningerne fra V og K, at når de kommer til, vil de lave tingenes tilstand om. Det er selvfølgelig udmærket. Så ved befolkningen da, hvad det er, man skal tage bestik af, når man engang går til folketingsvalg: om der er nogle ting, der skal laves om, eller man gerne vil have, at de ændringer, de fremskridt, vi faktisk skaber herinde, skal videreføres også efter næste folketingsvalg.

Når det drejer sig om lovforslag nr. L 203, som vi her har til behandling, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det er korrekt, at den branche, som her får mulighed for at byde på en række nye arbejder, fordi vi faktisk vil se en række nye udliciteringer, ikke bare af statens veje, men også af amternes og kommunernes veje, fordi man vil prøve priserne af, faktisk er imod. Det er korrekt, at den branche er imod, at man giver dem nogle nye muligheder for at få del i de vedligeholdelsesarbejder, som gennemføres på kommunernes og amternes og statens veje.

Men lovforslaget udspringer jo også af, at den tidligere regering indgik en aftale med amterne om, at man skulle lave nogle nye metoder til at udlicitere vedligeholdelsesarbejderne på vejene. Man skulle nemlig forsøge, om man kunne lave stordrift, gøre det på tværs af vejbestyrelserne, på tværs af amtsgrænserne, og for at det kan være muligt, er det simpelt hen nødvendigt, at man laver en lovændring, sådan at

man giver amterne mulighed for at gøre arbejdet for hinanden.

Det er i øvrigt en metode, som vi kender fra en lang række andre kommunale opgaver, simpelt hen fordi vi ønsker, at kommuner og amter løser opgaverne, at vi ikke herindefra skal påtage os alle opgaver, men at det ligger ude i det lokale selvstyre. Og så giver man dem i øvrigt en række muligheder for, at man kan løse opgaverne for hinanden, fordi det nu engang er en hensigtsmæssig måde at gøre det på.

Det er også det, der sker her. Vi giver dem mulighed for at tilrettelægge arbejdet på en hensigtsmæssig måde, samtidig med at vi kan se, at der er nogle muligheder for at udlicitere på dette felt, men sådan at de offentligt ansatte har mulighed for på lige fod med den private sektor at byde på de arbejder, der i givet fald bliver udliciteret.

Jeg vil gerne understrege, at det bliver på lige fod, og at det er på baggrund af det udliciteringscirkulære, der foreligger, og som den tidligere finansminister jo var den første til at udsende, og som bestemmer, hvilke kvalifikationsmetoder der skal bruges, således at der bliver tale om fair konkurrence.

(Kort bemærkning).

Ikast (KF):

Fru Sonja Mikkelsen hævder, at erhvervslivet er bange for at få den konkurrence. Erhvervslivet er villig til den konkurrence, den har de haft hele tiden. Men der er én ting, fru Sonja Mikkelsen skylder at forklare dette høje Ting. Denne model er jo taget fra Sverige, og i Sverige er man ved at gå fra den, netop fordi de kommunale asfaltværker, de kommunale vejværker, går fallit. Det sidste problem er i Stockholm. Vi har tidligere i udvalget fået beskrevet, hvorledes det foregår i Göteborg. Så jeg vil gerne under henvisning til udliciteringsloven spørge fru Sonja Mikkelsen: Hvorledes skal en kommune forholde sig, hvis dens tekniske afdeling går fallit på grund af, at den er ude i fri konkurrence?

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil gerne sige om dette lovforslag, at nok drejer det sig her om vejområdet, men i virkeligheden er der tale om en langt, langt større og meget mere principiel sag. Forholdet er det, at regeringen har anlagt en helt ny praksis i for-

[Svend Erik Hovmand]

hold til den tidligere regering, en praksis, som kunne gå under overskriften »den omvendte privatisering«. Det har den gjort ud fra ideologiske hensyn, javel, det er til at forstå, men det er altså ikke til at forstå, at den samme regering samtidig siger, at vi må have gjort noget ved selvstændighedskulturen i Danmark, altså den omstændighed, at der er alt for få selvstændige virksomheder i dette land. Der er faktisk kun halvt så mange, der starter som selvstændige i Danmark, som der er i en række af de lande, vi normalt sammenligner os med.

I virkeligheden ligger vi på europæisk bundrekord, når det drejer sig om selvstændighedskultur. Det har noget at gøre med de byrder, som rød-kloverregeringen har lagt på dette at drive selvstændig virksomhed, men det har sandelig også noget at gøre med den omstændighed, som dette lovforslag drejer sig om, nemlig at den offentlige aktivitet i Danmark i langt højere grad udføres af offentligt ansatte i den offentlige sektor, end tilfældet er i andre lande.

Situationen er faktisk den, at selvudførelsesgraden – hvis man kan bruge det udtryk – i den offentlige sektor i Danmark er over dobbelt så stor som f.eks. i Tyskland, Holland og en række andre lande. Man udliciterer altså ikke opgaverne fra det offentlige til det private erhvervsliv, og dermed fraskærer man sig muligheden for, at selvstændige virksomheder kan få opgaver i den offentlige sektor.

Når jeg gerne har villet fremhæve disse ting, så er det for at understrege, at både statsministeren og industri- og samordningsministeren faktisk har et forklaringsproblem i regeringens grundlæggende politik på dette område. Rød-kloverregeringen har altså valgt at gå den modsatte vej af, hvad den tidligere regering gjorde. Finansministeren gør, hvad han kan, for at bremse privatisering og udlicitering. Industriministerens velfærdsfolk vil have staten, amterne og kommunerne til at drive forretninger både herhjemme og i udlandet – for skatteborgernes penge vel at mærke. Og indenrigsministeren og nu her trafikministeren vil altså lave kommunale byttestandere ved at lade én kommune arbejde som entreprenør for en anden – endda uden licitation for opgaver under 1,6 mio. kr.

Her har vi kimen til, at selvstændighedskulturen i dette land har europæisk bundrekord.

Man udfører flere og flere opgaver i den offentlige sektor, man ønsker på ingen måde at styrke selvstændighedskulturen ved at lægge opgaver ud til den offentlige sektor. Dette forslag er bare ét af flere eksempler på, hvad rød-kloverregeringen vil på dette område.

Industri- og samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg skal naturligvis ikke kommentere trafikministerens lovforslag, men når hr. Svend Erik Hovmand inddrager det arbejde, der pågår i udvalget under Velfærdskommissionen – udvalget om privat/offentligt samspil – så må jeg naturligvis reagere.

Det ser ud, som om hr. Svend Erik Hovmand overhovedet ikke har sat sig ind i, hvad de 50–70 nye modeller, forslag for offentligt/privat samspil, som man i øjeblikket arbejder med i udvalget, og hvor resultatet jo først kommer 1. juni, overhovedet går ud på. Den alt-overvejende nyhed i alle disse forslag er, at man på offentlige områder – foreslået af borgmestrene rundt om i landet af alle partifarver og bestemt inkluderet Venstres borgmestere – søger at inddrage private virksomheder på områder, der hidtil har været 100 pct. offentligt monopol.

Vi snakker om sygehusdrift, vi snakker om ældrepolitik, vi snakker om børnepasning, hvor det hele går ud på, at det offentlige tidligere har siddet på området og i øvrigt har gjort det godt. Det er jo derfor, det kan være interessant overhovedet at udvikle noget sammen med private, som måske en dag kan blive til eksport; det kan man jo ikke, hvis det offentlige har gjort det skidt. Det er det, det udvalgsarbejde drejer sig om, og det viser i øvrigt bredden i de bestræbelser, regeringen gør sig med hensyn til både at lade kommuner forsøge at drive virksomhed noget mere rationelt for at spare penge – hvilket der mig bekendt er pæn opbakning til også i Venstres kommuner rundt omkring – og så derudover balancemæssigt helt i orden inddrage private virksomheder på offentlige områder, hvor de aldrig har haft adgang før.

Jeg mener, det er en fuldstændig ukorrekt og unfair beskrivelse af, hvad der foregår i udvalget, men jeg glæder mig til, at vi kan tage diskussionen om det, når forslagene er lagt frem og offentliggjort omkring 1. juni.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg kan ikke lade være med at godte mig lidt over de forslag, der ligger her, for nu har man i snart 10 år under de borgerlige regeringer hørt på, at den store lykke var privatisering.

Nu giver man altså mulighed for, at kommunerne får akkurat den samme baggrund for at byde på nogle arbejder, og det er en boomerang, der har ramt de borgerlige partier, for fra SF's side har vi ærligt talt allerede for 4-5 år siden stillet forslag om, at man gav de samme muligheder til stat, amter og kommuner.

Jeg synes, det er godt, at kommunerne og amterne får nogle muligheder, som de ikke har haft før. Oven i købet er det jo en frivillig ordning, så jeg synes, man skal give de muligheder.

Der står også i forslaget, at der er vandtætte skotter – et udtryk, som man er begyndt at bruge meget her, når vi taler om disse ting. Der skal jo være tale om, at man hele tiden kan kontrollere det. Det er jo ikke skatteborgernes penge, der går ind her. Derfor er der selvfølgelig nogle retningslinjer på disse områder.

Vi synes, de er gode, og vi håber, at kommunerne kan vise, at de er lige så dygtige som de private på disse områder. Vi ser heller ikke nogen grund til, at private og offentlige ikke skulle have et samarbejde på mange af de områder, der ligger. Det hilser vi med tilfredshed.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg er glad for, at industri- og samordningsministeren bekræftede, at det udvalgsarbejde, som pågår, og som vi alle afventer med stor interesse, har til formål for skatteborgernes engagement – eller medengagement – at etablere virksomhed i delvis offentligt regi. Men for nu ikke at gå videre i den sag, som vi altså glæder os til kommer på dagsordenen, vil jeg gerne koncentrere mig om den aktuelle sag, som industri- og samordningsministeren jo også har ytret sig om, oven i købet skriftligt, til udvalget. Industri- og samordningsministeren siger i sit brev til Trafikudvalget, som er optrykt som bilag 2, som en kommentar til det forslag vi her drøfter:

»Jeg kan tilslutte mig princippet om, at alle opgaver på hovedlandevejnsnettet bør udbygges i offentligt udbud.«

Op så kommer det: »Jeg finder imidlertid, at lovforslaget bryder afgørende med kommunalfuldmagts principper om, at kommunernes opgave er at løse lokale opgaver. Før vi tager så vidtgående et skridt, som Trafikministeriets lovforslag lægger op til, vil jeg foreslå, at man afventer de generelle overvejelser fra Indenrigsministeriets udvalg om fornyelse og effektivisering i den kommunale sektor. . .«.

Her fik vi jo en åbenhjertig tilkendegivelse fra industri- og samordningsministeren. Jeg tror, det var – eller rettere sagt: det var det – i hendes egenskab af minister for erhvervsøkonomisk samordning. Men den levner jo ikke noget tilbage af tvivl om, hvad det egentlig er for nogle grundholdninger, ministeren har. At hun så senere har gydt olie på vandene i offentlige artikler om dette spørgsmål, er en anden snak. Men der er ingen tvivl om, hvor hjertet ligger – også og heldigvis hos industri- og samordningsministeren.

Formanden:

Der bør heller ikke være nogen tvivl om, at der er en taletid, der skal overholdes.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Vi har jo fået en række hørings svar over sendt i udvalget i forhold til dette lovforslag, og der er flere åbenhjertige udtalelser i de hørings svar. Et af dem kommer fra amtsborgmester Kresten Philipsen i Sønderjyllands Amt, som jo klart anbefaler, at dette lovforslag vedtages uændret. I mellemtiden, efter at svaret er kommet, er hr. Kresten Philipsen jo blevet Amtsrådsforeningens formand, og derfor må vi konstatere, at der er nogle interne uoverensstemmelser mellem, hvad Venstre herinde går rundt og forestiller sig, og så det, man oplever ude i virkeligheden, ude i kommunerne og ude i det kommunale selvstyre.

Derfor kunne jeg da godt ønske mig, at man fra Venstres side herindefra prøvede at konferere lidt med sine kommunale folk om denne sag og den virkelighed, der vil komme ud af det, som vi her foreslår. Så kunne det godt være, at man kunne indtage en anden stilling til sagen.

(Kort bemærkning).

Ikast (KF):

Det er med stor beklagelse, jeg må sige, at fru Sonja Mikkelsen citerer forkert fra denne talerstol. Det brev var ikke underskrevet af Kresten Philipsen selv, men af forvaltningschefen.

(Kort bemærkning).

J.K. Hansen (S):

Jeg kan forstå på hr. Ikast, at hr. Ikast ikke mener, at amtsborgmester Kresten Philipsen ved, hvad hans embedsmænd foretager sig. Jeg er godt klar over, at det er underskrevet af forvaltningschefen, det har vi da også diskuteret. Selvfølgelig er det da muligt, at hr. Ikast heller ikke, da han var minister, vidste, hvad hans embedsmænd sendte ud, men nu beskylder hr. Ikast altså amtsborgmester Kresten Philipsen for ikke at vide, hvad hans embedsmænd skriver under på. Det tror jeg nu nok at han gør.

(Kort bemærkning).

Ikast (KF):

Jeg vil glæde mig til at læse i referatet af dette møde, hvad fru Sonja Mikkelsen egentlig sagde, for hun påstod udtrykkelig, at det var hr. Kresten Philipsen, og det har vi ikke bevis for, for hr. Kresten Philipsen har ikke været i udvalget, og hr. Kresten Philipsen har ikke afleveret papirer, som han selv har underskrevet.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet indstiller lovforslaget til forkastelse. Vi er sammen med V og K gået sammen om et betækningsbidrag, og vi giver her tydeligt til kende, at når flertallet skifter efter næste valg, så er det en af de love, der omgående vil blive lavet om, fordi det er en socialisering, som vi under ingen omstændigheder kan være med til.

Jeg synes, det er interessant at høre, når samordningsministeren går op og taler om sygehuse og børnepasning for at komme så langt væk fra dette lovforslag som overhovedet muligt. Jeg håber, at vælgerne og erhvervslivet i dag lægger mærke til, hvordan Kristeligt Folkeparti og CD stemmer i denne sag.

Jeg er meget glad for, at hr. Svend Erik Hovmand citerede det bilag, som jeg havde anmodet om at få optrykt i betænkningen, nemlig dér hvor ministeren skriver, at det er alt for vidtgående et skridt, man her tager. Men det hjælper jo ikke noget, at man har den holdning, når man til syvende og sidst stemmer præcis modsat, når man kommer i salen. Derfor har VKZ-partierne en stor opgave i at fortælle vælgerne og erhvervslivet, at også i denne sag er CD og Kristeligt Folkeparti løbet fra det, som de altid plejer at sige.

Hvad er det så, der bliver tilfældet, når dette lovforslag bliver vedtaget? Jo, det er, at tekniske forvaltninger kan svulme op rundt omkring i kommunerne. Man får en stor anlægsafdeling, en stor entreprenørafdeling, og dér sidder man altså og regner og regerer på nogle tilbud, som man så giver. Og hvis man så taber den licitation, hvad sker der så? Skærer man så ned? Nej, så går man rundt og samler lidt papir op og slår nogle plæner på nogle fodboldbaner osv., indtil man kan deltage i den næste licitation. Og hvis man så vinder den, køber man så nogle ekstra maskiner. Et privat entreprenørfirma derimod er nødt til at indrette sig efter de job, som de kan få ind, og derfor er det på helt ulige vilkår, når man kommer ud i disse licitationer.

Så er der endelig det, at når en kommune går ud i licitation, har den det med at sige: Ja, rendegraveren koster ikke noget, for den har vi jo, den er jo betalt. Og lastbilen er også betalt, så vi bruger lidt dieselolie, og så bruger vi et par mand til at køre maskinerne. Men det er jo ikke sådan, man kan regne, når man arbejder i det private erhvervsliv.

Så henviser fru Sonja Mikkelsen meget til, hvad borgmestre rundt omkring i landet siger. Det kan da også være meget interessant at vide, hvad en borgmester i en eller anden kommune eller i et amt mener om det her, men man må jo ikke være blind for, at man bliver nødt til at tage i betragtning, at mange gange, når folk bliver borgmestre, så bliver de ligesom en del af systemet. Så vil de meget gerne sidde på så meget som overhovedet muligt, og så glemmer de mange gange det parti og de tanker, som de oprindeligt kom fra, og det er de nok også nødt til. Jeg har selv siddet med i en kommunalbestyrelse i 20 år, og jeg har da også masser af gange været med til at give tilskud til

[Ole Donner]

noget, som jeg ville tordne imod herinde, men ud fra den betragtning, at når samfundet nu en gang er skruet sammen, som det er, så er man altså nødt til at være realistisk. Men det her er i hvert fald ikke realistisk.

Jeg kan se, at fru Sonja Mikkelsen har bedt om ordet. Så håber jeg, at hun svarer på det spørgsmål, som hr. Ikast stillede: Hvad sker der, når en teknisk forvaltning går fallit?

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Nu har jeg fundet det udvalgsbilag frem, som vi har diskuteret, om, hvad det egentlig er, Sønderjyllands Amt mener. Jeg vil gerne citere fra brevet, som er sendt fra Sønderjyllands Amt til Trafikministeriet den 21. december 1993:

»Sønderjyllands Amt støtter naturligvis det af trafikministeren fremsatte forslag til ændring af vejloven, idet det på *alle* – og det er understreget – »områder vil medvirke til større konkurrence og dermed større effektivitet og lavere priser.

Forslaget hænger meget nøje sammen med aftalen om forlængelse af samarbejdsaftalen mellem amterne og staten om hovedlandevejene. I det protokollat, der blev forhandlet mellem de daværende ministre, Henning Dyremose og Kaj Ikast, og Amdsrådsforeningen, er det klart forudsat, at vejbestyrelserne skal kunne samarbejde og udføre arbejder for hinanden, samtidig med at alle driftsarbejder udbydes i offentlig licitation.«

Det er hovedårsagen til, at vi overhovedet har dette lovforslag til behandling, så noget kunne tyde på, at hr. Ikast ikke har været fuldstændig klar over, hvad hr. Ikast foretog sig i sin ministertid.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg synes, det er uhyre interessant at vide, hvad en embedsmand i Sønderjyllands Amt mener om lovforslagene herinde. Og jeg synes, det er uhyre interessant at få det læst op. Men så synes jeg, det er lige så interessant at tage bilag 2 i betænkningen og se, hvad ministeren for erhvervspolitisk samordning skrev:

»Jeg finder imidlertid, at lovforslaget bryder afgørende med kommunalfuldmagtens princip

om, at kommunernes opgave er at løse lokale opgaver. Før vi tager så vidtgående et skridt, som Trafikministeriets lovforslag lægger op til, vil jeg foreslå, at man afventer de generelle overvejelser fra Indenrigsministeriets udvalg om fornyelse og effektivisering i den kommunale sektor, der også vedrører kommunernes adgang til at udøve erhvervsvirksomhed på vejområdet.

For nærværende kan jeg alene støtte lovforslaget, hvis det kun omfatter hovedlandeveje og kun giver vejbestyrelsen adgang til at byde på opgaver inden for egen del af hovedlandevejssynet.«

Som folketingsmedlem mener jeg, at det er mere interessant, hvad samordningsministeren skriver, end hvad en embedsmand i Sønderjyllands Amt skriver. Så bemærkede jeg, at fru Sonja Mikkelsen stadig væk ikke har svaret på, hvad der sker, når en teknisk forvaltning går fallit. Nu har jeg ikke så lang taletid, men jeg vil godt forklare fru Sonja Mikkelsen, at hvis en privat entreprenør afgiver forkerte tilbud og går fallit, mister han hus, hjem, maskiner og det hele og kan starte helt forfra; det er en alvorlig sag for et sådant firma. Jeg ved også godt, hvordan det går i en teknisk forvaltning, men fru Sonja Mikkelsen skylder alligevel at give et svar på det.

(Kort bemærkning).

Ikast (KF):

Jeg vil gøre et forsøg mere og prøve at forklare fru Sonja Mikkelsen, at det var i eget område, aftalen med Amdsrådsforeningen gjaldt. Selv Amdsrådsforeningen har forstået det, så efterhånden er det kun fru Sonja Mikkelsen her i landet, der ikke har forstået det.

Det kan jeg ikke forstå, for de andre har prøvet at forklare så mange gange både i udvalget og andre steder, at der blev lavet en aftale, så amterne og kommunerne kunne byde inden for eget område og staten på hovedvejsnettet. Hr. Svend Petersen, vejchef i Sønderjyllands Amt, må føle sig meget beæret over, at de fire-fem sidste linjer i hans svar til hans kolleger inde i Trafikministeriet er Socialdemokratiets mening. En embedsmand ved Sønderjyllands Amt har altså udtalt Socialdemokratiets mening.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg var i mit første indlæg, og det har hr. Tommy Dinesen også været, inde på spørgsmålet om, hvordan kommunerne og amterne skal beregne den pris, de skal fastsætte, hvis de deltager i en udbudsforretning.

Kalkulationsprisen skal beregnes efter de samme regler, som ligger i udliciteringscirkulæret. Det er det cirkulære, der gælder, når statslige institutioner selv skal deltage som tilbudsgiver i forbindelse med en licitation.

De regler er oprindelig udformet af hr. Henning Dyremose, da han var finansminister. De bliver videreført og er også skabelon for de regler, der skal gælde for kommunerne, når de skal deltage i udbud af denne karakter. Det indebærer, at man både skal have dækket sine variable omkostninger og have et forholds-mæssigt bidrag til de faste omkostninger, og det betyder, at hver eneste gang, man byder på et udbud, skal man have dækket samtlige omkostninger i modsætning til private virksomheder, som strategisk kan vælge at give for lave tilbud for at komme ind på et marked og skaffe sig markedsandele.

Den type overvejelser vil kommuner aldrig kunne gøre, og derfor kan man sige, at uanset hvilke muligheder vi giver kommunerne, vil de private virksomheder altid have en konkurrencemæssig fordel, fordi de har nogle frihedsgrader, som vi aldrig kan give kommuner og amter – sådan er det!

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Om et øjeblik får vi formentlig lejlighed til at høre trafikministerens kommentar til denne debat.

Nu er trafikministeren i den heldige situation, at han har en fortid som industriminister og derfor har et grundigt kendskab til det private erhvervslivs vilkår her i landet. Han har oven i købet som industriminister arbejdet for at skabe en række støtteordninger og alle mulige andre ting for at styrke iværksætterne, de nye selvstændige virksomheder her i landet. Han har derudover fået en vejledning fra sin kollega, samordningsministeren, i det brev af 22. december, som er optrykt som bilag 2 til dette lovforslag, og som jeg tidligere har citeret.

På denne baggrund må det være rimeligt at spørge den tidligere industriminister, om han nu som trafikminister finder, at dette lovforslag vil bidrage til at styrke selvstændigheds-konturerne og øge mulighederne for private virksomheders aktiviteter her i landet, eller om det vil bidrage til større offentlig aktivitet på dette område.

(Kort bemærkning).

Ikast (KF):

Det lød så godt, at der var vandtætte skotter. Vi har aldrig nogen sinde kunnet kontrollere, om disse vandtætte skotter mellem kommunerne og amterne kan holde. Når man åbner, bliver der konkurrence mellem kommunekasserne, og nu skal jeg forklare fru Sonja Mikkelsen, hvad der foregår.

En kommune har for mange arbejdsløse og kan aktivere dem i sin tjeneste enten i kørselsafdelingen eller i entreprenøraftdelingerne. Så gør det ikke noget, at man afgiver tilbud til nabokommunerne eller fjerntliggende kommuner, og at det ikke giver overskud, for man skaber overskuddet ved, at man får sat folk i arbejde, og dermed udkonkurrerer man private firmaer, der ikke kan gå ind i den konkurrence. Men det er også det, Socialdemokratiet ønsker, har jeg forstået på hele udvalgsarbejdet.

Derfor stemmer vi nej.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg har stor forståelse for, at fru Sonja Mikkelsen ikke kan vide, hvad der foregår i det pulveriserende private erhvervsliv, men når fru Sonja Mikkelsen siger, at et entreprenørfirma af strategiske grunde kan tilbyde sig til en pris, der ligger under det, som det skal have for at tjene penge på det, er det selvfølgelig rigtigt, og så kan de selv se i kalenderen, hvornår de går fallit. Men det er jo ikke det, de gør, og det er heller ikke den måde, de skal leve af det på.

Jeg mangler stadig væk svar på, hvad der sker, når en kommune går fallit, for hvad er det, der sker i en kommune? Der er det strategisk, for hvis den skal give bud på en stor opgave, skal den have mange maskiner, mange folk, en stor beregningsafdeling, og det har den så.

[Ole Donner]

Hvis den får jobbet, er det meget godt, men hvis den ikke får noget job, har den alligevel hele det store apparat. Så ville det selvfølgelig set fra et socialdemokratisk synspunkt være smart, hvis man kunne bytte lidt arbejde imellem kommunerne, så man kunne holde gang i hjulene. Men det bliver meget dyrt og meget dyrere, end hvis der var fri konkurrence.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg synes, man kan konstatere, at rollerne er byttet totalt om. SF står her og siger, at konkurrence er godt, også når kommunerne er med, og de borgerlige partier, der hylder konkurrencen, siger, at det er noget værre skidt, når disse kommuner er med, for det kan jo ske, at de kan levere en ordentlig vare.

Jeg synes, hr. Ole Donners eksempel med en vejmand, der er med til at bygge nogle veje og så bagefter kan kridte en fodboldbane op, er godt. Det, man forlanger af kommunen i dag, er netop effektivitet, således at de, der er ansat i stat, amter og kommuner, tilrettelægger arbejdet ordentligt, og det må da være en fordel. Jeg kunne forstå, hvis de borgerlige havde hyllet dette princip, fordi der nu var effektivitet i kommunerne.

Jeg synes også, det er en grov nedvurdering af kommunalbestyrelsesmedlemmerne – og man har trods alt nogle fremskridtsfolk og folk fra Venstre og De Konservative – for det her vil selvfølgelig blive en politisk sag i kommunalbestyrelserne. Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet vil selvfølgelig være på vagt over for de tekniske forvaltninger, men det er jo ikke sådan, at de vil gro ganske uhæmmet, fordi vi vedtager et lovforslag herinde; det får de ikke lov til.

Konkurrence er godt, og det er godt, kommunerne er med. Det giver effektivitet, og det er en fordel for borgerne. De sparer ganske givet nogle skattepenge, så alle burde sådan set være glade.

Formanden:

Jeg synes, at antallet af korte bemærkninger om en række detaljer har været temmelig mange, men jeg vil ikke nægte, at man kan fortsætte.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg er helt enig med hr. Tommy Dinesen i, at der selvfølgelig skal arbejdes effektivt i en teknisk forvaltning, og det er rigtigt, som hr. Tommy Dinesen henviste til, at der også sidder fremskridtsfolk i disse kommuner. Jeg har i tre perioder været formand for teknik- og miljøudvalget i Frederiksværk, og jeg kan sige, at inden for de sidste 4 år er vores tekniske forvaltning i administrationen skrumpet ind fra 48 til 27 og ude i marken fra 71 til 36. Vi har en uhyre effektiv teknisk forvaltning i Frederiksværk, der passer de serviceopgaver, som er kommunale, og som kommunen bør tage sig af, og vi har samtidig overskud til at lave et fornuftigt udbudsmateriale, hver gang vi skal have lavet nogle opgaver, og de bliver så udført af de private.

Derfor mener jeg, at en teknisk forvaltning bør tilpasses de kommunale opgaver, der er, og så skal man lade erhvervslivet om at drive den konkurrencevirksomhed, der bør være på markedet; så får man også den rigtige pris.

Charlotte Enevoldsen (CD):

Centrum-Demokraterne finder, at det forløbne udvalgsarbejde med bl.a. industri- og samordningsministerens besvarelse i bilag 16 har vist, at i forslaget nuværende form er de konkurrenceforvridende elementer fjernet.

Jeg vil gerne have lov til at citere industri- og samordningsministerens svar i bilag 16, hvor der står, at den kommune eller det amt, der byder på en opgave, udarbejder et særligt erhvervsøkonomisk regnskab, hvor samtlige de omkostninger, der er forbundet med at udføre opgaven, tælles med. Hvis amter og kommuner skal kunne udføre en opgave for en anden offentlig myndighed, skal opgaven udbydes, hvis den overstiger en værdi af 1,6 mio. kr.

For CD er det faktisk ret vigtigt, at vi overholder EF's regler om udlicitering, men den passus, der er kommet ind om de 1,6 mio. kr., er så sandelig også vigtig for os. Det betyder rent faktisk, at flere opgaver vil blive udbudt, og det finder vi er glædeligt og rigtigt, for så får også private udbydere faktisk lov til at byde på disse opgaver på lige fod med de offentlige udbydere.

For CD er konkurrence væsentligt, og det tror jeg vi har konstateret i dag, at det vist fak-

[Charlotte Enevoldsen]

tisk er for de fleste. For CD er det også væsentligt, at det er en lige og fair konkurrence, der ikke favoriserer de offentlige udbydere. Af industri- og samordningsministerens svar, bilag 16, fremgår det, at det vil være tilfældet med dette lovforslag, og CD kan derfor støtte det.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg opgiver at finde ud af, hvad der er CD's holdning i denne sag, så jeg skal indskrænke mig til at spørge CD's ordfører, om CD's ordfører er enig i det, ministeren for erhvervspolitisk samordning skrev den 22. december 1993: »Jeg finder imidlertid, at lovforslaget bryder afgørende med kommunalfuldmagtens princip om, at kommunens opgave er at løse lokale opgaver.«

Er CD's ordfører enig i det citat, eller er hun uenig i citatet?

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg synes, at CD's ordfører på ganske udmærket vis har tilkendegivet behovet for en ligelig konkurrence. Vi deler helt ordførerens syn på det: ligelig konkurrence på lige vilkår – og så må det vise sig, hvem der vinder.

Det eneste, som jeg synes var en lille smule betænkeligt – for at udtrykke det diplomatisk – i ordførerens indlæg var, at hun sluttede med at sige, det var godt, at vi fik en grænse på 1,6 mio. kr. Hvad betyder det? Det betyder altså, at alle opgaver op til 1,6 mio. kr. ikke behøver at blive udbudt i licitation. Hvor er så den lige-lige konkurrence blevet af?

(Kort bemærkning).

Ikast (KF):

CD påstår, at der bliver fair konkurrence, og så vil jeg dele det op i to hovedområder: Den ene er vejbygning. Der er en laveste grænse på 40 mio. kr., for at det skal udbydes i licitation. Ved græsslåning og al den slags sætter regeringen det til 1,6 mio. kr. Alle disse småopgaver, som i dag løses af småhåndværkere, vognmænd og entreprenører i de lokale samfund, behøver man ikke at udbyde i licitation.

I en almindelig jysk kommune kan man dele alle disse små, daglige opgaver op i et antal opgaver, der alle sammen ligger under 1,6 mio.

kr. Det vil sige, at der ikke kommer en eneste licitation ud af det, for man kan bytte med nabokommunerne og amtet, og alle de bytteforretninger kender vi fra de socialdemokratiske borgmestre. Det vil sige, at CD har anerkendt dette system 100 pct.

Formanden:

Fru Charlotte Enevoldsen for en kort bemærkning, og så tror jeg, tiden er inde til, at industriministeren slutter af i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Charlotte Enevoldsen (CD):

Til hr. Ole Donner vil jeg sige, at CD da naturligtvis er enig i det, ministeren for erhvervspolitisk samordning svarede i bilag 2. Det var faktisk også derfor, det blev forandret, således at grænsen med de 1,6 mio. kr. kom ind.

Det leder mig over til det andet: alternativet til de 1,6 mio. kr. er jo de 40 mio. kr., som direktivet foreskriver. Det bliver rent faktisk sådan, at nu vil alle opgaver over 1,6 mio. blive udbudt. Det synes jeg da er en væsentlig forbedring, og det forøger da alt andet lige konkurrencen. Jeg kan ikke forstå det på anden måde.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg skal takke CD's ordfører for det meget klare svar om, at CD's ordfører er enig med ministeren, når hun skriver, at hvis man gennemfører det her, går man alt for vidt. Det er man enig i, og så stemmer man for det alligevel. Det er da klar tale, og det håber jeg så at erhvervslivet lægger mærke til.

Så bryster man sig af, at man har fået en grænse ind på 1,6 mio. kr. Det behøver man såmænd ikke at bryste sig af, for det står i EF-direktiverne, at det skal der være, så den kunne man ikke være kommet uden om.

Jeg mangler stadig væk et svar fra fru Sonja Mikkelsen på, hvad der sker, når en kommune går fallit.

Formanden:

Så giver jeg ordet til trafikministeren. Jeg fortalte mig før.

Trafikministeren (Trøjborg):

Tak for det. Jeg skal gøre mit til at bidrage til

[Trafikministeren]

Folketingets debat, om muligt forlænge debatten i folketingssalen, for jeg er naturligvis utrolig glad for at kunne fremsætte et lovforslag – som ser ud til at kunne gennemføres med et meget stort flertal – der sætter så dybe principielle spor for det offentlige-private samarbejde, som der har været lagt op til i ordførertalerne.

Jeg er i øvrigt enig. Jeg tror nok, at vi her får lagt en model for, hvordan dette samarbejde efter regeringspartierne mening bør udvikle sig i de kommende år.

Jeg synes, det er interessant at se, hvorledes Venstre og De Konservative nu rykker til højre og viser sig følgagtige over for Fremskridtspartiets gammelkonservative holdninger: at alting skal være, som det er, og hvis der har været tale om mere eller mindre private monopoler, må vi gøre, hvad vi kan for at opretholde dem. Jeg synes, det er fantastisk, at Venstre og De Konservative rykker så meget til højre i den principielle debat om samarbejdet mellem det offentlige og det private i betragtning af deres tidligere gerninger og gøren og laden i denne sag; man rykker så stærkt til højre, at selv Kresten Philipsen i Sønderjyllands Amt overhovedet ikke kan følge med.

Forhistorien er den, at mens man i firkløverregeringens tid havde den principielle opfattelse, at privatisering er godt uden betingelser, skiftede man politik i de senere år og sagde: Vi skal have et intelligent samarbejde mellem den offentlige og den private sektor, og det instrument, vi skal bruge, er: Hvor kan vi få udført opgaverne bedst og billigst; bedst og billigst var nøgleordene.

Det var også nøgleordene i den forhandling, man tog med amtskommunerne og kommunerne, og i det protokollat, der nu er blevet til virkelighed, hvor man siger: I stedet for en situation, hvor vi mere eller mindre har et offentligt monopol, hvor det er de offentlige vejafdelinger, der udfører opgaven, skal vi nu have konkurrence på området. Vi skal have udført opgaverne bedst og billigst. I stedet for, at vi nu siger, at det offentlige skal løse opgaverne, siger vi, at vi vil have opgaverne i licitation – bedst og billigst skal vinde – og så laver vi en fair handel om, at den offentlige sektors vejafdelinger naturligvis også må byde på opgaven.

Til hr. Svend Erik Hovmand vil jeg sige, at der vel ingen tvivl er om, at det kommer til at

betyde, at de, der er bedst til at klare sig i konkurrencen, vinder opgaverne. Jeg tror, at der nok er noget om den kritik, vi får fra anden side, nemlig kommunale vejafdelingers medarbejdere, der er bekymrede for konkurrencen fra den private sektor. Hvis det er korrekt, hvad alting tyder på, vil der være flere opgaver, der løses af private virksomheder, end det har været tilfældet tidligere, men det vil ske på fair betingelser i forhold til den offentlige sektor. Man kan jo heller ikke vide, om den offentlige sektors vejafdelinger bliver bedre i konkurrencen, for så har de selvfølgelig muligheder for at udvikle sig.

Så til det politiske drilleri.

Industri- og samordningsministeren stiller på et tidspunkt det spørgsmål, om der nu tale om, at man her begrænser konkurrenceelementet. Er der tilstrækkelig gennemskuelighed? Bør vi afvente det udvalg, der sidder under indenrigsministeren og skal undersøge, på hvilke betingelser den offentlige sektor kan deltage i licitation fremover? Svaret er: Hvis vi skal opfylde hr. Ikasts og hr. Henning Dyrmoses protokollat med amterne, skal der være mulighed for, at man kan byde på tværs af amtsgrænserne, og at man kan udbyde vedligeholdelsesopgaver på tværs af vejbestyrelsesgrænserne. Hvis offentlige virksomheder skal have en mulighed for i fair konkurrence at kunne byde på disse opgaver, må de også kunne byde på opgaver i andre kommuner.

Det, industri- og samordningsministeren interesserer sig for, er, om det sker på helt åbne og gennemskuelige betingelser. Svaret er, at det gør det. Det er det samme svar, som Trafikudvalget har fået. Der skal laves erhvervsøkonomiske regnskaber, som skal være 100 pct. gennemskuelige og skal indeholde alle omkostninger, overhead-omkostninger og almindelige omkostninger, i forbindelse med lønningen af vedligeholdelsesopgaverne, og hvis en privat virksomhed er i tvivl om grundlaget herfor, kan man klage til Udliciteringsrådet, og det er ydermere sådan, når man følger de normale spilleregler på området – det er til hr. Ole Donner – at hvis der er grund til at rejse kritik mod en kommunal myndigheds forvaltning af opgaverne, er det naturligvis en tilsynsopgave.

Vi har så gjort det, at vi har sagt, at vi meget gerne vil medvirke til at skærpe konkurrencen, og fru Charlotte Enevoldsen har fuldstændig

[Trafikministeren]

ret. Her er tale om skærpede konkurrencebetingelser for det offentlige i forhold til det private, og hvis offentlige vejafdelinger deltager i licitationer i andre kommuner eller amtskommuner, er der tale om, at vi laver en skærpet grænse for, hvornår der skal ske udbud af opgaven; vi sænker grænsen fra de 40 mio. kr., der er gældende, hvis det er private virksomheder, til 1,6 mio. kr. Det har industri- og samordningsministeren taget til efterretning og noteret sig og har svaret udvalget, som det også fremgår af bilag 16, at det er helt tilfredsstillende. Med hensyn til den store principielle debat skrives det i svaret fra industri- og samordningsministeren, at det er helt i overensstemmelse med de overvejelser, som gøres i udvalget under indenrigsministeren, om, under hvilke betingelser den offentlige sektor kan medvirke i konkurrence med den private sektor på fair betingelser. Nøgleordet er fair betingelser, og jeg er glad for det budskab. Om ikke hos andre er det gået ind hos Amtsrådsforeningens formand, Kresten Philipsen. Jeg har haft lejlighed til at rose ham for det svar, han har givet til Folketingets Trafikudvalg. Det skal jeg gerne gentage ved lejlighed, da der her er rejst tvivl om, hvorvidt han nu har fattet, hvad der stod i det svar; det er jeg ikke i tvivl om at han har, men jeg glæder mig til at understrege det endnu en gang over for ham.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Trafikministeren gør opmærksom på, at ministeren for erhvervspolitisk samordning på et tidspunkt stiller nogle spørgsmål om konkurrenceforvridning osv. Men det, jeg må konstatere, er, at ministeren ikke stiller noget spørgsmål i sit brev af 22. december 1993. Der konstaterer ministeren, at man bryder afgørende med kommunalfuldmagtens princip, og at man går for vidt. At ministeren her i salen i dag alene indskrænker sig til at tale om børnepasning og sygehuse, forstår jeg godt, for det er meget svært, og det var også lidt synd for CD's ordfører, at hun så klart skulle sige, at man var enig i denne betragtning, men alligevel stemmer modsat. Jeg må gøre opmærksom på, at uanset hvad dette forslag går ud på, gennemføres det uændret af et flertal. Der er altså ikke sket noget som helst. Der er ikke flyttet et eneste komma i dette lovforslag, efter at ministeren for er-

hvervspolitisk samordning har konstateret – hvad jeg er helt enig med hende i – at det går for vidt og bryder med kommunalfuldmagtens principper.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg forstår da godt, at trafikministeren – som jo er socialdemokrat – glæder sig over den socialdemokratiske landvinding, der ligger i dette forslag. Det er der ikke noget at sige til, og det ligger jo i smuk forlængelse af de initiativer, som regeringen i øvrigt har taget på mange andre områder, de begrænsninger, som finansministeren har lagt op til om privatisering og udlicitering, og de initiativer, som i øvrigt er taget også af indenrigsministeren osv. Så det forstår jeg godt. Jeg kan da godt se, at det er en ideologisk landvinding set fra et socialdemokratisk synspunkt.

Men det bortforklarer altså ikke, at vi hermed skaber ringere vilkår for de private virksomheder her i landet. Danmarks Teknologiske Institut har foretaget en undersøgelse, som viser, at i Danmark udføres 31 pct. af offentlige opgaver i offentligt regi, i Holland er det kun 15 pct., og i Tyskland er det 16 pct. Vi ligger altså dobbelt så højt, når det drejer sig om offentlige opgaver, der udføres i offentligt regi, som en række andre lande, vi normalt sammenligner os med.

Med dette forslag vil vi gå endnu et skridt videre med den konsekvens, at lysten til og muligheden for at drive selvstændig virksomhed i dette land bliver endnu ringere. Hvis nogen tror, at dette forslag og andre initiativer, som er taget på dette område af regeringen, og at alle disse gamle østeuropæiske ideer fremmer lysten, evnen og muligheden for at starte og drive selvstændig virksomhed i Danmark, så tror man fejl! Så enkelt er det!

(Kort bemærkning).

Ikast (KF):

Jeg synes, man er en lille smule arrogant i debatten om dette forslag, som erhvervslivet har lagt vægt på er et principielt brud med tidligere praksis. Vi mener ligesom de andre borgerlige partier, at det er forkert. Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti har ikke taget ordet i denne debat. Vil det sige, at Socialde-

[Ikast]

mokratiet har presset dem ind i en aftale, således at de ikke engang her i folketingssalen vil deltage i debatten?

Trafikministeren (Trøjborg):

Man kunne fristes til at stille det spørgsmål til hr. Ikast, om han var presset til at indgå den aftale med amtskommunerne om vedligeholdelsen af de offentlige veje, altså det protokolat, som ligger til grund, og som er det fundament, vi bygger lovforslaget på. Det går jeg ikke ud fra var tilfældet. Der er måske snarere tale om hukommelsessvigt med hensyn til den grundlæggende politik, man stod for i den seneste borgerlige regering – nemlig bedst og billigst – og så det praktiske indhold i dette protokolat.

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Donner, der bliver ved med at komme med det politiske drilleri: Jeg synes, det er fair nok, at industri- og samordningsministeren interesserer sig for, om der er fair konkurrencevilkår. Det, vi har præciseret i udvalgsarbejdet – det ved hr. Ole Donner udmærket godt – er, at vi har skærpet regnskabskravene, således at der er fair og gennemskuelige vilkår. Det er usædvanligt. Og det er også usædvanligt, at jeg har sagt til Folketingets Trafikudvalg, at jeg vil forhandle de betingelser, hvorunder man skal gennemføre erhvervsøkonomiske regnskaber og kalkuler, i forbindelse med at det offentlige byder på opgaverne, med den private sektor, med entreprenørbranchen og deres organisationer. Det bliver forhandlet med dem, inden vi udsender disse skærpede regler.

Jeg har omtalt, at reglen, for så vidt angår, hvad der skal udbydes, er skærpet fra 40 til 1,6 mio. kr. for offentlige virksomheders deltagelse. Der er overhovedet ikke noget at komme efter. Det er et spørgsmål om ideologi.

I øvrigt forekommer det mig, at hr. Svend Erik Hovmand må være den sidste pessimist i Danmark, der ikke har opdaget, at det faktisk går ganske godt for dansk erhvervsliv. Ligeegyldigt hvilken side man slår op på, er der – hvis der ikke lige er nogle udtalelser fra hr. Svend Erik Hovmand – en optimistisk udtalelse om, at dansk erhvervsliv faktisk har det smadder godt, og at konkurrenceevnen har det vældig godt.

Men det er jo interessant at se, når man taler om, hvor stor en andel af de offentlige service-

opgaver der udbydes, at en gennemførelse af dette lovforslag betyder, at opgaverne i stedet for som i dag, hvor det offentlige udfører uden licitation, nu udbydes i licitation, og at det, der er afgørende for, hvem der vinder, er principet bedst og billigst på fair konkurrencebetingelser, 100 pct. gennemskuelighed, klageadgang og erhvervsøkonomiske regnskaber, der aftales med branchen.

Til allersidst bare en lille polemisk bemærkning. Det er imponerende, når vi har talt om iværksættere og har gennemført iværksætterreform, isbryderprojekter, og hvad der ellers er af succes historier, for så vidt angår forsøg på at fremme en kultur, hvor der er flere, der beskæftiges i den private sektor og har lyst til at starte virksomheder, at kunne konstatere, at det er forslag, som de borgerlige partier har været imod.

(Kort bemærkning).

Ikast (KF):

Det er jo sjovt, når man af Socialdemokratiet bliver beskyldt for erindringsforskydning, at kunne finde notatet frem og stå og læse fra forhandlinger med Amtsrådsforeningen og ikke finde ét eneste sted, hvor der står »uden for eget område«. Der står ikke noget om en ændring af kommunalfuldmagten, men det er jo reelt det, Socialdemokratiet gennemfører med den lov, at kommunerne og amterne kan gå uden for eget område.

Det var jo ikke dét, der var på tale under forhandlingerne med Amtsrådsforeningen. Udliciteringen var at betragte inden for eget område.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg er enig med trafikministeren i, at ministeren for erhvervspolitisk samordning skal koncentrere sig om, hvorvidt der nu sker en fair konkurrence.

Men det, der har undret mig i debatten i dag, er, at ministeren for erhvervspolitisk samordning alene har talt om børnepasning og sygehuse i stedet for at koncentrere sig om den meget klare udtalelse, der ligger i bilag 2 i betænkningen, hvor det så utvetydigt siges, at dette her bryder afgørende med kommunalfuldmagtens princip.

[Ole Donner]

Siden lovforslaget blev fremsat, er der ikke rettet et komma. Man har fremsat nogle bemærkninger om, at man måske skal se lidt på reglerne og måske skal tale lidt med erhvervslivet om, hvordan man skal tackle regnskabsprincipperne og udbudsreglerne. Men der er intet ændret i selve lovforslaget. Det bliver vedtaget uændret, og det kommenterer ministeren ikke.

I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, at før et valg får vi nogle meget klare meldinger fra CD om, at sådan og sådan vil man. Det er helt usædvanligt, at man imellem to valg får en så klar udtalelse fra en CD-minister som den, der her er tale om.

Det er derimod ikke så usædvanligt, at man ikke går op og kommenterer det, men det er der ikke noget at gøre ved.

Formanden:

Jeg giver ordet til hr. Svend Erik Hovmand for en kort bemærkning, og så ser jeg frem til at kunne afslutte debatten.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Min bemærkning skal også være ganske kort. Den er stilet til trafikministeren i anledning af hans polemiske afslutning.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at i stedet for alle mulige tilskudsordninger til at støtte mennesker, der gerne vil starte virksomhed, ville trafikministeren kunne gøre iværksætterne og de selvstændige virksomheder – også de bestående – en langt større tjeneste ved at fjerne begrænsningen på 1,6 mio. kr. og sige, at også opgaver under 1,6 mio. kr. skal udbydes på reelle vilkår og i fair konkurrence med det private erhvervsliv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til

tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om produktsikkerhed.

Af industriministeren (Trøjborg).

(Fremsat 15/12 93. Første behandling 13/1 94. Betænkning 26/4 94).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Poul Nødgaard (FP):

Da vores ordfører i denne sag, hr. Niels Højland, ikke kan være til stede her i salen, har jeg lovet at meddele, at Fremskridtspartiet vil stemme imod dette lovforslag ved tredje behandling. En af vores hovedbegrundelser herfor er, at lovforslaget går langt videre, end EF-direktiverne foreskriver. Men jeg kan da glæde med at sige, at vi vil stemme for ændringsforslag nr. 1, 8 og 9.

Flemming Hansen (KF):

Jeg kan sige, at den konservative folketingsgruppe har tilkendegivet, at vi vil stemme for nøjagtig de samme ændringsforslag og ligeledes stemme imod lovforslaget ved tredje behandling, men da jeg var ret venligt indstillet over for forslaget ved første behandling, er det naturligt, at jeg forklarer, hvorfor vi vil stemme imod ved tredjebehandling.

Det er der kun to gode grunde til, hvoraf den væsentligste generelt er, at lovforslaget går betydelig længere end det direktivforslag, som danner grundlag for lovforslaget. Man har således medtaget fast ejendom og tjenesteydelser, og vi finder ingen grund til, at man skal